

Nr 510.

Av fröken **Wellin**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 213, med förslag till kommunalskattelag m. m.

Kungl. Maj:ts proposition nr 213 med förslag till kommunalskattelag m. m. innehåller i § 55 en bestämmelse om, att därest behållningen i boet efter avliden skattskyldig, som vid dödsfallet varit här i riket bosatt, ej överstiger 20,000 kronor, och den avlidne efterlämnat make, oförsörjda barn eller andra bodelägare, som vid hans fränfalle varit beroende av honom för sin försörjning, må dödsboet kunna av beskattningsnämnd helt eller delvis befrias från skattskyldighet för sådan den avlidnes inkomst, som skolat upptagas till beskattning under det år han avlidit eller under året näst därefter.

Att denna lindring i skyldigheten att erlægga skatt, som påförts en avliden eller ett dödsbo, varit av stor betydelse och berett en välbehörlig lättnad åt många efterlevande, ligger i öppen dag. Ej minst gäller detta, då en maka med minderåriga barn berövas familjeförsörjarens stöd. Med tanke på dessa och även andra särskilt ömmande fall frågar man sig emellertid, om det ej vore skäligt, att beskattningsnämnd vid synnerligen behjärtansvärda fall hade möjlighet att bevilja viss lindring, även om behållningen i boet överstege de nu stipulerade 20,000 kronorna. Med hänsyn tagen till den prövning, som dylika fall givetvis komma att bli föremål för, kunde nog denna summa utan risk sättas till 30,000 kronor.

Jag ber därför få hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att § 55 i Kungl. Maj:ts proposition nr 213 erhåller följande förändrade lydelse:

55 §.

Har behållningen i boet efter avliden skattskyldig, som vid dödsfallet varit här i riket bosatt, ej överstigit 30,000 kronor,

— — — — —

— — — — —
av beskattningsnämnd för detta år.

Stockholm den 12 april 1928.

Bertha Wellin.

